

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 12364/2022
31.05.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ... код ..., кога заступа Илија Жарковић, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, чији је законски заступник Правобранилаштво града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1247/22 од 01.06.2022. године, у седници већа одржаној дана 31.05.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1247/22 од 01.06.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1247/22 од 01.06.2022. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1247/22 од 01.06.2022. године, првим ставом изреке, одбијене су као неосноване жалбе парничних странака и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 19661/21 од 10.02.2022. године којом је обавезан тужени да тужиоцу исплати износ од 863.248,00 динара са законском затезном каматом од пресуђења до исплате и трошкове парничног поступка у износу од 186.824,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате (први и други став изреке) док је до траженог износа од 871.880,48 динара тужбени захтев одбијен као неоснован (трећи став изреке). Другим ставом изреке другостепене пресуде одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију са предлогом да се сходно члану 404. ЗПП иста размотри као изузетно дозвољена.

Одлучујући о изјављеној ревизији сходно члану 404. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о изјављеном ванредном правном леку као изузетно дозвољеном.

Чланом 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла

да се побија ревизијом ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Другим ством истог члана прописано је да је о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Предмет ове парнице је исплата накнаде за фактичку експропријацију земљишта – катастарске парцеле број .../... КО ... чији је тужилац сувласник са 202/3902 идеална дела. Наведена катастарска парцела је планом детаљне регулације у целости намењено за јавну површину – саобраћајницу, у чији је састав ушла са 99,6% свог обима, док је преострала део од 2м² ограђен и чини двориште околних стамбених зграда. Досуђивањем накнаде за фактички заузету површину од 200м² тужилац није ускраћен у свом праву на новчано обештећење за експроприсану непокретност, тако да у конкретном случају нема потребе разматрања питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана нити се јавља потреба новог тумачења права, а једна одлука Врховног касационог суда на коју се тужилац позива не може се сматрати праксом суда због чега би било потребно ревизију дозволити као посебну ради уједначавања судске праксе.

На основу изложене правне аргументације, сходно цитираној законској одредби одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 403. став 3. у вези са чланом 408. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а чланом 408. ЗПП прописано је да Врховни суд испитује побијану пресуду само у оном делу у којем се побија ревизијом и у границама разлога наведених у ревизији, пазећи по службеној дужности на битну повреду из члана 374. став 2. тачка 2. овог закона на правилну примену материјланог права.

Тужбом у овој парници поднетом дана 23.04.2021. године тражено је обавезивање туженог на исплату износа од 871.880,48 динара, а побијана вредност предмета спора је 8.632,48 динара, па како наведена вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра, то ревизија није дозвољена, због чега је сходно члану 413. у вези са чланом 410. став 2. тачка 5. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић